

بررسی اثر تغذیه بهینه بر کاهش خسارت سرمازدگی زمستانه و برخی صفات کمی
و کیفی انگور و کشمش رقم سفید بیدانه

حسن محمود زاده، ولی اله رسولی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین بخش تحقیقات اصلاح و تهیه
نهال و بذر ایستگاه تاکستان

به منظور بررسی اثر تغذیه بهینه بر کاهش خسارت سرمازدگی زمستانه و نیز
برخی صفات کمی و کیفی انگور رقم سفید بی‌دانه در منطقه قزوین آزمایشی در قالب
طرح بلوکهای کامل تصادفی در ۴ تکرار انجام گردید. هر تکرار شامل ۵ تاک بود.
تیمارهای آزمایش مصرف مقادیر متفاوت کودهای شیمیایی در ۴ سطح شامل (A شاهد
(عرف محلی باغدار در مصرف کودهای شیمیایی)، (B $100\text{ kg K} + 250\text{ kg P} + 150\text{ kg N}$
در هکتار، (C $200\text{ kg K} + 250\text{ kg P} + 150\text{ kg N}$ در هکتار، (D $100\text{ kg K} + 250\text{ kg P} + 150\text{ kg N}$
در هکتار بودند و در مجموع ۸۰ تاک تحت تیمار قرار گرفتند. پس از

میوه های ریز - پوستر

برگریزی کامل، قلمه شاخه های یکساله را در دماهای ۱۲-، ۱۵-، ۱۸- و ۲۱- درجه سانتیگراد با دوره های زمانی ۲۴ و ۴۸ ساعته تحت تنش سرمایی در سردخانه قرار داده تا میزان مقاومت آنها تعیین گردد. تحمل سرما از طریق مشاهدات بصری با شمارش تعداد جوانه های زنده و مطالعات میکروسکوپی تعیین گردید. عملکرد و صفات کیفی شامل TSS، TA و نسبت TSS/TA در تاکهای تیمار شده اندازه گیری شدند. نتایج نشان داد که کاربرد کود پتاسه به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار علاوه بر بهبود کیفی و کمی محصول آسیب سرما را بر جوانه های انگور رقم سفید بیدانه کاهش داده به طوری که در دمای ۲۱- درجه سانتیگراد بیش از ۸٪ جوانه ها سالم بوده در حالیکه در شاهد کمتر ۱٪ میباشد. اثر زمان سرما بر شدت خسارت معنی دار بوده است ولی در پایینتر از ۱۸- درجه سانتیگراد این اختلاف معنی دار نمی باشد. بیشترین عملکرد و وزن کشمش استحصالی نیز از تیمار کودی مذکور به دست آمد (۵/۱۴ تن در هکتار) که در مقایسه با شاهد (۲/۸۱۰ تن در هکتار برتر بوده است. TSS در این تیمار ۲۴/۲۶ درجه بریکس و در شاهد ۱۶/۹۷ بوده است. میزان اسیدیته کل در تیمار شاهد ۷۲۶ میلی گرم در ۱۰۰ گرم بوده در حالیکه در تیمار مصرف سطح سوم کود پتاسه ۲۳۸/۲۳ میلی گرم در ۱۰۰ گرم آب میوه بوده است. بالاترین میزان نسبت TSS/TA نیز از تیمار D به دست آمد (۶۸/۶۸) که در مقایسه با شاهد ۲۱/۷۸ برتر بوده است.